

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0005 van 27 januari 2015

in de zaak 1314/0779/SA/3/0761

In zake:

1. de heer **Wilfried VANWELDE**
2. mevrouw **Diane VERBIST**

beide wonende te 3202 Rillaar, Rommelaar 75, waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Guy MICHEL
kantoor houdende te 3000 Leuven, Rijschoolstraat 1 bus 19

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer **Dirk VERBIST**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Steven VAN DE KERKHOF
kantoor houdende te 2230 Herselt, Aarschotsesteenweg 7
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 augustus 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 26 juni 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot van 17 februari 2014 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het aanleggen van een betonverharding en het plaatsen van een afsluiting.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3202 Aarschot, Rommelaar 80A en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie A, nummers 201b2, 201e2, 201f2, 201r, 201s, 201z, 205m, 205r en 205t.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 november 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Advocaat Guy MICHEL die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Steven VAN DE KERKHOF die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Dirk VERBIST verzoekt met een aangetekende brief van 20 oktober 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 3 november 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 6 november 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de aanleg van een betonverharding en de plaatsing van een afsluiting”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aarschot-Diest’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 november 2013 tot en met 18 december 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 21 november 2013 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 11 december 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot verleent op 17 februari 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomen partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen besluit dat het ingediende bezwaarschrift deels gegrond is en motiveert haar standpunt als volgt:

- de realisatie van de verplicht aan te leggen infiltratievoorzieningen kan nog steeds gebeuren binnen de realisatietermijn van de afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen.*
- De grondophogingen die gebeurden ten gevolge van de bouw van de nieuwe stallen, zijn niet vergund. Het herstel van het reliëf tot het oorspronkelijke maaiveld zal worden opgelegd indien het college besluit de aanvraag te vergunnen.*
- het suggereren van de lozing van afvalwater is geen stedenbouwkundig bezwaar.*
- de in- en uitrit zijn noodzakelijk voor het goed functioneren van het bedrijf. Deze 4de inrit zorgt er voor dat op het openbaar domein minder dient gemanoevreerd te worden.*

...

Het project houdt rekening met de bestaande toestand van de omgeving en heeft geen negatieve impact op de gewenste ontwikkelingen van de aangrenzende terreinen. De aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening in de bestaande omgeving niet in het gedrang.

De betonverharding is dienstig als werk- en manoeuvreerruimte tussen de vergunde varkensstallen. Door de nieuwe in- en uitrit ter hoogte van Rommelaar 75, kan zwaar vervoer op het bedrijfsperceel draaien.

De afsluitingen hebben een beperkte ruimtelijke impact en zijn derhalve, ondanks hun lengte aanvaardbaar.

...

De vergunning wordt afgeleverd onder volgende voorwaarden:

- de reliëfophogingen die werden uitgevoerd op het perceel en die niet vergund zijn dienen hersteld te worden tot het oorspronkelijke maaiveldniveau. De overtollige grond dient te worden afgevoerd.*
- De hemelwaterverordening dient strikt te worden nageleefd en er dient een infiltratiebekken verplicht te worden aangelegd conform de bepalingen van de verordening. Het minimale buffervolume van dit bekken is 55.000 m³.*

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 19 maart 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 juni 2014 om dit beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 26 juni 2014 beslist de verwerende partij op 26 juni 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van de komberging.

Gezien de aanvraag een uitbreiding van de verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De aanvraag voorziet in de plaatsing van een infiltratievoorziening met een capaciteit van 1100l/u/100m². De aanvraag beantwoordt hiermee aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

De beroepsindieners werpen op dat de infiltratievoorzieningen zoals opgelegd in vorige vergunningen niet werden uitgevoerd. Deze argumenten hebben echter geen betrekking op voorliggende stedenbouwkundige aanvraag en zijn voor de beoordeling niet gekoppeld aan voorliggende aanvraag. Het dossier bevat correct ingevulde aanstiplijsten en is op die manier in overeenstemming met de verordening hemelwater. Verder stellen de beroepsindieners dat het hemelwater mogelijks vervuild is en dus als afvalwater moet beschouwd worden. Aangezien de verharding hoofdzakelijk dienst doet als manoeuvreerruimte voor landbouwvoertuigen zijn er geen elementen die er op wijzen dat het opgevangen hemelwater vervuild zal zijn. De desbetreffende wetgeving blijft in ieder geval van toepassing. Aangezien er problemen met betrekking tot wateroverlast worden opgeworpen, kan worden voorgesteld de ontworpen infiltratievoorziening te vergroten. Er wordt opgelegd de infiltratievoorziening over de hele lengte 1m breder te maken. Op die manier wordt geanticipeerd op mogelijke wateroverlast op de straat door hevige regenval.

...

c) De voorgestelde verharding is aanvaardbaar. De verharding wordt uitgevoerd als verbinding tussen de verschillende stallen en als bijkomende verharding ten noorden van de stallen. Deze verhardingen kunnen allemaal verantwoord worden omwille van de manoeuvreerruimte die nodig is voor zwaarder verkeer en zijn niet overdreven. De voorgestelde verharding staat in verhouding tot de omvang van het bedrijf. De landbouwgebouwen staan geclusterd op het terrein en realiseren zo een efficiënt ruimtegebruik en grondinname. De verhardingen tussen deze gebouwen worden op die manier ook beperkt.

d) De aanvraag voorziet ook een aantal afsluitingen rond het terrein.

Aan de oostzijde wordt een afsluiting in houten beplanking gevraagd over een lengte van circa 50m. Voor de poorten kan een gesloten afsluiting aanvaard worden. Het is echter

overbodig deze harde, artificiële afsluiting nog verder door te trekken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een afsluiting die als doel heeft een visuele buffer te vormen tussen de straat en het bedrijf kan even goed uitgevoerd worden bij middel van een draadafsluiting met groen of een haag. Een dergelijke afsluiting sluit immers beter aan bij de bestaande en natuurlijke inleiding van het straatbeeld en de landelijke omgeving. De bestaande haag kan hiervoor eventueel doorgetrokken worden over de gevraagde lengte.

Verder wordt over de volledige omtrek van het terrein een metalen draadafsluiting gevraagd met een hoogte van 2m. Op de grens met de geresidentialiseerde percelen in het zuiden kan deze afsluiting aanvaard worden. Dergelijke afsluitingen komen in de omgeving frequent voor en worden vaak geflankeerd door streekeigen hagen, als afsluiting tussen de bewoonde percelen en de straat. De afsluitingen in het zuiden zijn reeds op deze manier uitgevoerd en geven een groen en verzorgd karakter aan het landbouwbedrijf. In het noorden, ter hoogte van de landbouwpercelen, zorgt een dergelijke draadafsluiting voor een harde, onnodige doorbreking van het open landschap. Het is uiteraard aanvaardbaar bepaalde terreinen af te sluiten, maar in dit geval dient geopteerd te worden voor een meer open draadafsluiting, type ursusdraad.

e) De beroepsindieners brengen een aantal foto's aan waaruit moet blijken dat het terrein werd opgehoogd en dat deze ophogingen zorgen voor wateroverlast. Deze foto's zijn genomen tijdens de werffase van de stallen en geven door de omgewoelde aarde een vertekend beeld. Op één van deze foto's (na de ophoging) kan integendeel duidelijk worden gezien dat een oude draadafsluiting nog steeds even ver boven het maaiveld uitsteekt. Ook ter plaatse kan vastgesteld worden dat deze oude palen nog steeds aanwezig zijn en dat er slechts zeer plaatselijk ter hoogte van toegangen werd genivelleerd. Het natuurlijke niveauverschil helt volgens de topografische kaart af in oostelijke richting, hierdoor kan wateroverlast bij hevige regenval mogelijks verklaard worden.

f) De beroepsindieners verwijzen tenslotte naar problemen die bestaan met betrekking tot de verschillende inritten. Door de smalle rijweg zorgen de verkeersbewegingen met zwaar verkeer hier voor een aantasting van de bermen. Er kan worden gesteld dat de locatie van de gevraagde inritten een logisch gevolg zijn van de gebouwen configuratie. Het gebruik van twee verschillende toegangen draagt bij tot een goede circulatie op het bedrijf en lijkt niet overbodig. Wanneer blijkt dat zwaar verkeer nog steeds onvoldoende goed kan draaien dienen de inritten aangepast te worden. De breedte van de inritten met bijkomende verharding moet in dat geval onderwerp zijn van een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag.

g) In toepassing op artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Inzake de visueel-vormelijke elementen heeft de ingreep een aanvaardbare impact. De schaal van het project wijzigt niet, er is minimaal gewijzigd ruimtegebruik en de bouwdichtheid wijzigt evenmin. De aanvraag heeft geen impact op de mobiliteit. Functioneel is de bestemming inpasbaar gezien de planologische verenigbaarheid.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de verharding staat in verhouding tot de omvang van het bedrijf
- de aangepaste afsluitingen houden rekening met de bestaande omgeving die residentieel is in het zuidoosten en landelijk in het noordwesten.

...

De aanvraag ingediend... te vergunnen met volgende voorwaarden:

- in het oosten kan enkel een gesloten poort worden aanvaard, een visuele buffer dient hier gerealiseerd te worden door natuurlijke begroeiing op een draadafsluiting of door streekeigen hagen
- de afsluiting in het noorden moet een open karakter hebben, type ursusdraad
- de infiltratievoorziening wordt over de hele lengte 1m breder gemaakt.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De tussenkomen partij heeft met een aangetekende brief van 27 augustus 2014 een vordering tot de vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0783/A/2/0750.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering omdat volgens de verwerende partij het verzoekschrift geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur of de wijze waarop deze geschonden zouden zijn en de verzoekende partijen zich beperken tot opportuïteïtskritiek.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoerten die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“...

Indien de aanvrager kan overgaan tot uitvoering van vergunde werken, zal de volledige omgeving van zijn landbouwwuitbating onherstelbare schade lijden: de afval- en regenwateren zullen afvloeien naar de openbare weg en de eigendommen van de aanpalende eigenaars, waaronder verzoekers niet alleen onder water zetten maar

tevens de bodem van deze eigendommen vervuilen ingevolg de aanwezigheid van slachtafval, meststoffen en sproeistoffen;

Tevens zal door de vergunde omheiningen en de gevolgen er van voor de toegang tot het bedrijf van aanvrager de voertuigen van de aanvrager en deze van zijn leveranciers op ophalers blijvend schade berokkenen aan de aanpalende eigenaars en de openbare weg.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

De omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in het verzoekschrift wordt beperkt tot de volgende passage:

...

Uw Raad zal samen met verwerende partij kunnen vaststellen dat verzoekende partij zich beperkt tot een vage en algemene omschrijving van het ingeroepen nadeel en nalaat om dit vermeende nadeel enigszins te concretiseren. Verzoekende partij laat tevens na om concrete en precieze gegevens bij te brengen die toelaten om de ernst en de omvang van het beweerde nadeel te beoordelen. Ook wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden geen concrete en precieze gegevens aangevoerd die dit aantonen.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoekers in schorsing en vernietiging leveren geen enkel bewijs van enige ernstige en onherstelbare waterschade noch bodemverontreiniging van hun percelen en dit ingevolge de aan verzoeker in tussenkomst vergunde werken.

Verzoekers in schorsing en vernietiging verwijzen in een poging tot bewijslevering louter naar enkele foto's van onder meer de openbare weg, waaruit dan water – en bodemverontreiniging zou moeten worden afgeleid aan het perceel van verzoekers in schorsing en vernietiging – quod non.

Laat staan dat verzoekers in schorsing en vernietiging enig bewijs leveren van ernstige en “blijvende” schade aan hun percelen in gevolge de vergunde omheiningen en de invloed ervan op de verkeerscirculatie op de straat Rommelaar.

Bezwaarlijk kan men eventuele schade aan beplantingen en hekwerk, zoals door verzoekers in schorsing en vernietiging eigenhandig en foutief geplaatst op de gelijkgrondse berm langs de straat Rommelaar, beschouwen als een ernstig nadeel in hun hoofde, en dit bij gebreke aan enig rechtmatig belang.

Nog minder omschrijven verzoekers in schorsing en vernietiging de mate waarin deze beweerde nadelen dan moeilijk te herstellen zouden zijn, en die aldus de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in onderhavig geval zouden kunnen verantwoorden.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, wijzen de verzoekende partijen dat zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vrezen voor waterschade en bodemvervuiling aangezien het afval- en regenwater van de gronden van de tussenkomende partij zal afvloeien naar hun eigendom en de openbare weg. Ook stellen de verzoekende partijen dat de vergunde omheining de toegang tot het bedrijf zal veranderen waardoor er schade zal worden veroorzaakt aan de aanpalende eigendommen en de openbare weg door de voertuigen van de tussenkomende partij of van diens opalers en leveranciers.

De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partijen onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreiken die de Raad toelaten om de ernst van de ingeroepen wateroverlast en bodemvervuiling daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partijen brengen weliswaar een aantal foto's bij van de bestaande toestand, met name foto's van een openbare weg waarop een aantal waterplassen te zien zijn, doch de Raad kan hieruit niet afleiden dat de aangevraagde betonverharding daadwerkelijk zal leiden tot wateroverlast en bodemvervuiling en dat de verzoekende partijen hierdoor persoonlijk zullen worden getroffen.

De bijgebrachte stukken volstaan niet om te kunnen besluiten tot het bestaan door de vergunde verharding van een reëel en dus ernstig gevaar op overstroming en de bodemvervuiling die hiermee desgevallend gepaard zou gaan. De verzoekende partijen brengen ook geen enkel bewijs bij dat door de aangevraagde betonverharding het afval – en regenwater daadwerkelijk zal afvloeien naar hun eigendom.

3.

De verzoekende partijen verduidelijken evenmin welke schade precies zal worden veroorzaakt door de voertuigen van de tussenkomende partij en diens leveranciers. De foto's die verzoekende partijen neerleggen betreffen de actuele toestand. Hieruit kan de Raad niet afleiden welk nadeel de verzoekende partijen zullen ondervinden van het beperken van de toegang tot het landbouwbedrijf door de vergunde omheining. De plattegronden met aanduiding van de bestaande en gevraagde circulatie die de verzoekende partijen bijbrengen doen niets af aan deze vaststelling.

De door de verzoekende partijen neergelegde stukken zijn niet van die aard dat ze de Raad van de ernst van de ingeroepen nadelen kunnen overtuigen. Het komt de Raad bovendien geenszins toe om het administratief dossier ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

4.

Tot slot kan niet dienstig verwezen worden naar de mogelijke wateroverlast voor de eigendommen van de andere aanpalende eigenaars. De toepassing van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO vereist immers het bestaan van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet nuttig verwijzen naar een nadeel, nog los van de vraag of het een ernstig nadeel betreft, dat gebeurlijk wordt geleden door derden om zelf de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te benaarstigen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0779/SA/2/0761.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 januari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
 met bijstand van
Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER